

درباره «سعید پورصمیمی» به بهانه حضور در جشنواره کن

یادداشت زیر را به بهانه حضور «سعید پورصمیمی» در جشنواره کن برای فیلم «برادران لیلا» بخوانید.

به گزارش سایت خبری پرسون، بزرگ مرد سینمای ایران «سعید پورصمیمی» که در جشنواره کن برای فیلم برادران لیلا حضور دارد، بازیگر با متانت است که همیشه حضور موثری در فیلمهایی که بازی کرده داشته است.

به بهانه حضور با متانت بزرگ مرد سینمای ایران «سعید پورصمیمی» در جشنواره کن برای فیلم «برادران لیلا» حسین لامعی مستندساز و منتقد سینمایی در یادداشتی نوشت:

یک- روزهای گذشته در فستیوال کن، اتفاقات رسانه‌ای بسیار رقم خورد؛ به‌خصوص برای سینمای ما... از پر سر و صداترین‌ها؛ بازگشت «زهرا امیرابراهیمی» پس از ۱۶ سال به سینما و حضورش روی فرش قرمز این فستیوال؛ تا حضور چشم‌گیر «ترانه علیدوستی»؛ و همراه هم آمدن «نوید محمدزاده» و همسرش «فرشته حسینی»، تشویق‌های ممتد و طولانی منتقدان و تماشاگران، پس از تماشای «برادران لیلا»...

دو- در این میان اما، آنچه برای نگارنده؛ و آنچه برای بسیاری از مخاطبان جدی سینما و سینه‌فیل‌ها، خاص‌تر و چشم‌گیرتر از هرچیز دیگریست؛ حضور بازیگری روی فرش قرمز «کن» بود، که از بازیگران اصلی «برادران لیلا»ست... حضور بازیگری حدود ۸۰ سال، با کارنامه و کاراکترهایی، پر از آثار درخشان و ماندگار؛ اما، همیشه فراری از دوربین. از بازیگری که در طول زندگانی‌اش، حتی ۱ بار، تن به مصاحبه نداد؛ چه مکتوب، چه تصویری!... بازیگری بزرگ، اما همیشه آرام و بی‌صدا... استاد؛ «سعید پورصمیمی»...

سه- از «سعید پورصمیمی» چه باید گفت؟ در وصفش چه باید نوشت؟ از بازیگری که حتی در این زمان، یعنی در زمان سلطه‌ی «سلب‌ریتی»، هنوز و همچنان، آرام و بی‌صداست. از بازیگری که از همان سالیان دور، حتی در آن «جشنواره فجر»ی که برایش بزرگداشت گرفتند؛ تن به مصاحبه با هیچ مجله و رسانه‌ای نداد؛ و حتی، تن به مصاحبه با بولتن رسمی جشنواره نداد. از بازیگری که همیشه، از بس، «گوشه‌نشین» بود؛ که حتی عکاسان حاضر در «کن»، ندانستند چه موجود بزرگی؛ در آن صحنه حاضر است. از بازیگری «تمام‌استاد»، که بزرگی‌اش را، هیچگاه فریاد نزد، و حتی روی فرش قرمز «کن»، همیشه، گوشه‌ی قاب است؛ با کمترین اکث‌ها، حرکات و واکنش‌ها... بازیگری که گویی، از حضور در آن محیط، معذب است؛ گویی، سختش است! گویی آن فضا، به او نمی‌ساخت...

چهار- «سعید پورصمیمی»، این بازیگر دلنشین و نازنین؛ برآمده از نسلیست که بزرگان آن نسل، «هنر» برایشان، همیشه، حرف اول و آخر را می‌زند. نسلی که برای «هنر»، نفس کشید، برای «هنر»، زیست؛ و برای «هنر»، مُرد... نسلی فراری از مِدیّا؛ فراری از ژورنال؛ فراری از فضای مجاز؛ و فراری از هیاهوی جمعیت... نسلی که هرچند، از جلوه‌گری فراریست؛ اما جای بزرگان‌ش، به ذهن و قلبِ ما، و به ذهن و قلبِ همه شیفتگان هنر، تا ابد، ماناست و جاودان...

منبع: سینمادیلی